

Dr. Nagy Ügyvédi Iroda

Dr. Nagy Péter ügyvéd

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Érkezett:	2019 ÁPR 25.	
Példány:	1	Kezelőiroda:
Melléklet:	1 db	<i>[Signature]</i>

Ügyszám és ügy tárgya: **IV/01637/2018**

A Kúria Pfv.V.20.788/2018/13. számú részítélete elleni alkotmányjogi panasz (kártérítés)

Tárgy: Alperesi észrevétel az indítványozó iratellenes és valótlan tényállításaira vonatkozóan

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A panaszolt bírósági eljárásban kiadott, valamint ezen felül a jelen észrevételhez mellékelt meghatalmazással igazolt képviselője útján [redacted] perbeli alperes a közte és a [redacted] perbeli felperes, mint **Indítványozó** között zajlott peres eljárás kapcsán indult, a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt **IV/01637/2018** számon folyamatban lévő alkotmányjogi panaszos eljárás kapcsán az alábbi

észrevételt

terjeszti elő.

1. Az Indítványozó által panaszolt bírói döntésekhez kapcsolódó ügyben az eljárás jelenleg a Székesfehérvári Törvényszék előtt G.40.108/2013 szám alatt van folyamatban. Ezen ügyben a Törvényszék a feleket arról tájékoztatta, hogy az Indítványozó felperes az ügyben korábban született, a Kúria által meghozott Pfv.V.20.788/2018/13. számú részítélete (a továbbiakban: **Felülvizsgálati Részítélet**) kapcsán alkotmányjogi panasszal fordult az Tisztelt Alkotmánybírósághoz. A Törvényszék 2019. április 1-jén kelt, általunk április 15-én átvett végzésével arról is tájékoztatta feleket, hogy az ügy iratai az Alkotmánybíróságra megküldésre kerültek.

Az Indítványozó indítványa, azaz a [redacted] 2018. október 24-én kelt „alkotmányjogi panasz indítványa”, valamint a 2018. december 28-án kelt „hiánypótlása” a Tisztelt Alkotmánybíróság internetes felületén anonimizált módon elérhető, ezeket az [redacted] ilyen módon megismerhette.

Az Indítványozó által támadott bírói döntések kapcsán az [redacted] peresként járt el. Az Indítványozónak az elérhető, fentebb hivatkozott nyilatkozatait áttekintve észleltük, hogy **azokban az Indítványozó súlyosan valótlan, a valós tényhelyzettel és a peres iratokkal egyértelműen ellentétes állításokat tesz, indítványát teljes egészében valótlan tényállásra alapítja.**

Az [redacted] mint a támadott döntésekkel érintett fél szükségesnek tartja ezen egyértelmű valótlanságok jelzését a Tisztelt Alkotmánybíróság felé, mert álláspontunk szerint az Indítványozó ezen előadásai a Tisztelt Alkotmánybíróság félrevezetését célozzák, és nem felelnek meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott alapvető követelményeknek sem.

Indítványozó álláspontunk szerint visszaél az alkotmányjogi panasz jogintézményével, Indítványozó ezen magatartását mint a bírói döntésekkel érintett fél kifogásolni vagyunk kénytelenek.

2. Az Indítványozó panaszában a Fővárosi Ítélőtábla által meghozott 10.Gf.40.399/2016/20-III. számú részítélet (a továbbiakban: **Jogerős Részítélet**) és Felülvizsgálati Részítélet azon részeit támadja, melyek az Indítványozó keresetében az alperes kohófelújításához kapcsolódó tűzálló anyagok megrendeléséhez, azaz a „**Megrendeléshez**” kapcsolódó kárigényt bírálták el.

Indítványozó a panaszában azt állítja és sérelmezi, hogy az eljárás során nem lett tájékoztatva arról, hogy - a kizárólag elmaradt hasznót érvényesítő - kárigényének igazolása szakkérdés, az szakértői bizonyítást igényelne, így az eljárás során nem tudott arról, hogy kárigényét a bíróságok nem látták igazoltnak. Állította, hogy bírói tájékoztatás hiányában e körben az eljárás során előadást nem tudott tenni.

Indítványozó állította azt is, hogy a szakértői vizsgálat szükségessége számára kizárólag a Jogerős Részítéletből vált ismertté, az elsőfokú ítélet ilyet nem tartalmazott.

Ezek az állítások egyértelműen valótlanok, amit a következőkben a peres iratokkal is igazolunk.

3. Indítványozó felperes keresete 2013. október 31-én kelt és került benyújtásra. A Székesfehérvári Törvényszék az ügy első tárgyalását 2014. január 20-ára tűzte.

Felperes már ezen, az ügy első tárgyalásán szóbeli tájékoztatást kapott, hogy kárigényének pontosítása, kimunkálása és ezek bizonyítása szükséges, erre vonatkozóan kifejezett bírósági felhívást is kapott, miszerint:

„Bíróság felhívja felperes, 15 napon belül kártérítési igényét pontosítsa aszerint, hogy mi tekinthető abból tényleges költségnek, mi elmaradt haszonnak, ehhez képest pontos számítást adjon arra vonatkozóan, hogy a kártérítés számítása milyen tételek alapján, milyen számítás szerint áll fenn. A kártérítés megalapozottságára vonatkozóan a bizonyítási indítványát ugyanezen idő alatt terjessze elő.” (15.G.40.108/2013/7. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3-4. oldala).

Felperes a bírói felhívásra 2014. február 12-én kelt beadványában úgy reagált, hogy:

„Teljességgel érthetetlennek és megmagyarázhatatlannak tartjuk a Törvényszék azon végzését, amely felhívja Felperest, hogy „pontos számítást adjon arra vonatkozóan, hogy a kártérítés számítása milyen tételek alapján, milyen számítás szerint áll fenn.” (Felperes 2014. február 12-i beadványa 2. old. utolsó bek.)

Felperes a bírói felhívásra megismételte a keresetében írtakat, többlet előadást vagy bizonyítást nem eszközölt és nem indítványozott.

4. Az ügyben ezt követően az alperes által benyújtott viszontkereset elbírálása történt meg, mely a felperes Megrendeléssel kapcsolatos igényére nem hatott ki. A Megrendeléshez kapcsolódó igények tárgyában a viszontkereset elbírálását követően folytatódott a tárgyalás 2016. február 3-án.

Ezen a 2016. február 3-i tárgyaláson felperes kifejezetten a Megrendelés kapcsán ismételt tájékoztatást kapott a törvényszéktől, miszerint

„Bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltak alapján tájékoztatja arról felperest, hogy bizonyítási indítványt szükséges előterjesztenie a tűzálló anyagokat érintő kártérítési igényére, így a költségekre tételenként.

Tájékoztatja bíróság felperest a bizonyítatlanság következményéről, megadott határidőn túl, fellebbezésében, esetleges perújítás során ugyanezen körülménykerek további bizonyítási indítványát már nem terjeszthet elő.” (15.G.40.108/2013/139. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. old. 3-4. bek.).

A tárgyaláson szóban elhangzott az is, hogy a kohóátépítéshez kapcsolódó kárigényt a Törvényszék szakkérdésnek tekinti. Indítványozó felperes a tárgyaláson 30 napos határidővel ismételt felhívást is kapott, hogy „*részletes tényelőadást terjesszen elő 30 napon belül a tűzálló anyagokat érintő szerződéses tervezési munkákra, illetőleg arra, hogy ezen szerződéses feladatok az alapszerződés szerinti feladatokhoz, így az 5.1. pont szerinti feladatokhoz hogyan kapcsolódnak. Továbbá fejtse ki, a tervmódosítást követően, hogyan lett volna elvégezhető az eredeti szerződés szerinti egyéb tervezési, gyártási feladat, annak teljesítése miért nem lehetetlenül el. (...) Jegyzőkönyvi tájékoztató szerinti bizonyítási indítványát 30 napon belül terjessze elő, figyelemmel a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglaltakra*”. (15.G.40.108/2013/139. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. old. utolsó két bek.)

Indítványozó felperes a bíróság ismételt felhívása és tájékoztatása kapcsán 2016. március 10-én kelt beadványában ismételten azt nyilatkozta, hogy

„Teljességgel érthetetlennek tartjuk Törvényszék azon tájékoztatását, hogy Felperesnek „bizonyítási indítványt szükséges előterjesztenie a tűzálló anyagokat érintő kártérítési igényére, így a költségekre tételenként.” (Felperes 2016. március 10-én kelt beadványa 2. old. (4) pont)

Indítványozó felperes emellett a szakértői bizonyítás kapcsán egyértelműen kifejtette:

„Szakértői bizonyítást igénylő kérdés a perben nem áll fenn. A pótmunka megrendelésre, elvégzésre és átvételre került, nincs bizonyítást igénylő olyan kérdés, ami szakkérdést jelentene (...) A Megrendelés kapcsán előterjesztett kárigény elmaradt haszon alapján áll fenn. (...) Itt sincs tehát szakkérdés, így Felperes szakértői bizonyítást nem indítványoz, szakértő kirendelését ellenzi.” (Felperes 2016. március 10-én kelt beadványa 2. old. (6) pont)

Indítványozó felperes tehát az eljárás során állításával ellentétben két alkalommal is kifejezett tájékoztatást kapott arra vonatkozóan, hogy kárigényének részletes kimunkálása és bizonyítása szükséges, erre a bíróság két alkalommal fel is hívta. Indítványozó felperes mind a két bírói felhívást „érthetetlennek” nevezte, a keresetéhez képest új előadást egyik esetben sem tett, bizonyítást egyik esetben sem indítványozott. Felperes ehelyett kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy további bizonyítás nem szükséges, kárigénye szerinte nem szakkérdés, szakértő kirendelését is kifejezetten ellenezte.

Indítványozó nem mond igazat panaszában akkor, amikor azt a látszatot kelti, hogy nem kapott tájékoztatást a további bizonyítás szükségességéről, így nem volt lehetősége előadást tenni. Ezzel szemben erre nem csak lehetősége lett volna, de kifejezett felhívást is kapott e körben. Indítványozó felperes ráadásul annak ellenére kapott tájékoztatást, hogy a Pp. 386/J. § szerint kiemelt jelentőségű perekben a bíróság nem köteles ilyen tájékoztatást adni. Felperes a bírói felhívásoknak egyik esetben sem tett eleget, és bizonyítást sem indítványozott kárigénye kapcsán, hanem előadta, hogy az szerinte szükséges.

5. Indítványozó valótlanul állítja azt is, hogy a kárigény bizonyítottságának hiánya csak a Jogerős Részítéletből vált számára ismertté. Indítványozó valótlanul állította ennek kapcsán a hiánypótlása 3. oldalának (3) (a) pontjában, hogy „*Az elsőfokú ítélet (Székesfehérvári Törvényszék 15.G.40.108/2013/159. sz. ítélet) erre vonatkozó része szót sem ejtett semmifajta szakértői bizonyítás szükségességéről.*”

Ehhez képest az Indítványozó által hivatkozott, a Székesfehérvári Törvényszék által meghozott 15.G.40.108/2013/159. számú ítélet (a továbbiakban: **Elsőfokú Ítélet**) az indokolásában, az 5. oldal első bekezdésében **egyértelműen azt írja:**

„(...) egyfelől felperes számítási kalkulációi nem kezelhetők tényként, azokat tételesen bizonyítania kellett volna, másfelől szerződéses ajánlatok szerződéses díjak alperes részéről vitathatók, azok szerződéses feladatokhoz való kapcsolatát, azok összegét bizonyítékokkal, ennek során szakértői véleménnyel kellett volna adott esetben alátámasztani.”

Az elsőfokú döntés indokolása tehát – Indítványozó valótlan állításával ellentétben - egyértelműen tartalmazta azt a bírói megállapítást is, hogy a kárigény szakkérdés, annak további bizonyítása lett volna szükséges.

E bírói megállapítás ellen lett volna felperesnek lehetősége fellebbezéssel élnie, azonban a felperes a 2016. augusztus 17-én kelt fellebbezésében az indokolás ezen részét nem kifogásolta, fellebbezési jogával e körben nem élt. Álláspontunk szerint ezáltal az Indítványozó a jogsérelem orvoslására szolgáló rendes jogorvoslati lehetőségét nem is merítette ki, lévén az utóbb sérelmezett bírói megállapítást az Elsőfokú Ítélet elleni fellebbezésében nem sérelmezte, bár arra lehetősége lett volna.

6. A Jogerős Részítélet a Megrendelés kapcsán az Elsőfokú Ítélethez képest az indokolásban ugyan részben eltérő indokokra alapította döntését, azonban a bizonyítottság kérdéskörében nem tett új megállapítást, hanem csak megerősítette azt az Elsőfokú Ítéletben már szereplő indokolást, hogy felperes kárigényének igazolása szakkérdés, melynek szakértői bizonyítása szükséges lett volna; a Jogerős Részítélet azt tartalmazta, hogy már önmagában ez a körülmény alaptalanná tette felperes keresetét.

Indítványozó tehát nyilvánvalóan valótlanul és iratellenesen állítja azt, hogy kárigénye kapcsán a szakértői bizonyítás szükségessége csak a Jogerős Részítélet indokolásából jutott először tudomására. További bizonyítás szükségességével, ezen belül pedig a szakértői bizonyítási igénnyel felperes az állításával ellentétben – többszöri bírói tájékoztatás és felhívás eredményeként – már az elsőfokú eljárás kezdetétől fogva tisztában volt, és éppen Indítványozó felperes volt az, aki szakértői bizonyítást, vagy egyéb bizonyítást kifejezetten ellenzett.

7. Jelezzük végezetül azt is, hogy a perbeli kárigény egy összetett, Magyarországon egyedülálló acélipari kohóberendezés felújításához kapcsolódott, laikus számára is egyértelmű kellett, hogy legyen, hogy a kárigény speciális szakértelem hiányában nem ítéltető meg. Ezt Indítványozó is nyilvánvalóan tudta, ugyanis maga az Indítványozó írta le a per elején:

„A kohó (nagyolvasztó) átépítése rendkívül speciális feladat, Magyarországon egyetlen cégnél, az Alperesnél működik ilyen kohó, így az ország és a magyar acélipar méreteiből adódóan kohóátépítéssel foglalkozó szakkép Felperesen kívül hazánkban nem létezik. Mivel pedig a feladat specialitásai miatt a Fővállalkozási Szerződés is, a teljesítés is speciális, a költségszámítás módjában sem alkalmazhatók a standard módszerek.” (felperes 2014. február 12-i beadványa 3. old. (2) pont)

Fentieken túl maga felperes írta le kárigénye kapcsán, hogy ténylegesen felmerült kárt kimutatni nem tudott, igénye kizárólag elmaradt haszonra irányult, melyet felperes maga is csak becsülni tudott. Kárigényében ráadásul olyan tételek szerepeltek, melyek speciális szakértelem hiányában nem is értelmezhetőek (pl. „DGB grafitált blokkok”, „MUP kötőpaszta”, „AlufLOW SIC 90”, „nut-federes téglák” stb.).

Fenti felperesi nyilatkozatok fényében Indítványozó azon okfejtése, hogy ő nem ismerhette fel a szakértői bizonyítás szükségességét, nyilvánvalóan nem valós.

8. Felperesi magatartás kapcsán a fentiek mellett szükséges jelezni azt is, hogy a Székesfehérvári Törvényszék előtt G.40.108/2013. számon jelenleg folyamatban lévő eljárásban a kárigény még el nem bíralt tételei kapcsán Indítványozó immáron harmadszor kapott felhívást a szakértői bizonyítási indítványának megtételére, azt ennek ellenére továbbra sem tette meg, ehelyett jelenleg is azt állítja, hogy kárigénye nem szakkérdés. A periratok alapján tehát az állapítható meg, hogy felperes nem akart és jelenleg sem akar indítványtételi jogával élni, ez a felperesből fakadó körülmény azonban alkotmányjogi panaszt semmi esetre sem alapozhat meg.
9. Végezetül tisztelettel szeretnénk azon álláspontunkat is kifejezni, hogy feltéve, de meg nem engedve, hogy igaz lenne Indítványozó tényelődése, véleményünk szerint a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XXVI. fejezetében szabályozott kiemelt jelentőségű perekben, jogi képviselővel eljáró fél kapcsán arra vonatkozó kioktatás, hogy milyen szakterületi kompetencia, milyen szakértelem, milyen bizonyítás szükséges az ügyben az Indítványozó számára az igényének megalapozásához a bíróságok részéről nem várható el, ilyen tájékoztatás a peres felek fegyveregyenlőségét is alapvetően sértene. A felperes által állított tényhelyzet tehát azon felül, hogy nem valós, álláspontunk szerint nem is eredményezhetné a bírói döntések alaptörvény-ellenességét.

Az alkotmányjogi panasz intézménye álláspontunk szerint az Alaptörvényben biztosított jogok védelmére szolgál, és nem arra, hogy felperes a már lezárt jogvitában többszöri bírói figyelmeztetés ellenére fenntartott - a további bizonyítás szükségtelenségére vonatkozó - téves álláspontját utólag mégis megváltoztathassa, a korábbi fellebbezési lehetőség elmulasztása ellenére, saját korábbi mulasztását, tévedését utólag felismerve a jogvitát e körben újra vitássá tehesse. A támadott eljárásban Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogai nem sérültek, panaszának célja kizárólag a jogvita alaptalan újrakezdése.

Dunaújváros, 2019. április 17.

Tisztelettel:

Dr. Nagy Ügyvédi Iroda

Dr. Nagy Róbert

